

Vedrørende rutekørsel og fortolkning af artikel 3, litra a i Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006

Af køre- og hviletidsforordningens artikel 3 fremgår, at vejtransport med en række nærmere anførte køretøjer er undtaget fra forordningens regler. Artikel 3, litra a, angiver undtagelsen vedrørende rutekørsel under 50 km.

Bestemmelsens ordlyd:

"a) køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km"

Fortolkningen:

Af artikel 4, litra n, i køre- og hviletidsforordningen fremgår, at ved "rutekørsel med personer" forstås indenlandsk og international personbefordring som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus. Forordning nr. 684/92 er nu afløst af forordning nr. 1073/2009. Henvisningen må derfor forstås som en henvisning til forordning nr. 1073/2009. Definitionen for rutekørsel er dog i det væsentlige uændret.

Det fremgår af forordning nr. 1073/2009 artikel 2, stk. 2, at rutekørsel er defineret som "personbefordring efter faste tidsintervaller og i en bestemt trafikforbindelse, hvor på- og afstigning kan ske ved forud fastsatte stoppesteder."

Af forordningens artikel 2, stk. 3, fremgår endvidere, at speciel rutekørsel er defineret som: "rutekørsel, uanset hvem der organiserer befordringen, af bestemte kategorier af passagerer, hvorved andre passagerer udelukkes. Der henvises til den pågældende forordning.

Uanset hvilken type rutekørsel, der er tale om, opmåles rutens længde som det antal kilometer, der faktisk er kørt ifølge kilometertælleren mellem rutens endestationer, der er anført som sådan i køreplanen, og som udgør rutens startsted og slutsted. Det er denne strækning, der ikke må overstige 50 km.

Kørsel på ruten fra slutsted og tilbage til startstedet regnes ikke med i rutens længde under forudsætning af, at ruten helt overvejende er den samme. Hvis der er afvigelser i ruteføringen på udtur og hjemtur, er det den længste af disse strækninger, der er afgørende ved opmåling af rutens længde.

I forbindelse med udførelse af rutekørsel er den nødvendige kørsel med bussen fra garage eller holdeplads til rutens startsted og omvendt undtaget fra køre- og hvile-tidsbestemmelserne, såfremt bussen kører uden passagerer.

Det er et krav, at ruten fremtræder som en selvstændig rute i køreplaner o. lign.

Hvis to eller flere ruter, der hver er på indtil 50 km, køres i forlængelse af hinanden, og kørslen har karakter af at være den samme rute, således at der i praksis blot sker en "omskiltning" af bussen, vil kørslen efter Rigspolitiets opfattelse være omfattet af køre- og hviletidsbestemmelserne. Der vil ved vurdering heraf især blive lagt vægt på, om der er tale om samme bus, samme fører og samme passagerer, og om kørslen som sådan efter køreplanen er planlagt som én rute.